

آموزش

با عشق

و

محبت

از انتشارات جهاد دانشگاهی

اغلب پدران و مادران از خود می‌پرسند: برای فرزندان خود چه کارهایی باید انجام دهیم؟ و یا فرزندانمان در کنار مراقبت و پرورش به چه چیزهای دیگری نیاز دارند؟

موفقیت آینده‌کودک به تربیت و آموزش اولیه او بستگی دارد و والدین مسؤول تربیت فرزندان‌شان برای زندگی بهتر هستند.

آشنا شوند. آیا آموزش گذراندن مراحل است که می‌تواند به رشد مثبت فیزیکی، هوشی و عاطفی در خردسالان بینجامد؟

امروزه والدین حتی بیشتر از زمانهای قدیم، خود نیازمند آموزش هستند تا با چگونگی پرورش شایسته فرزندان‌شان

<p>کلمات را می شنود و آنها جزئی از وجود او می شوند.</p> <p>گوشه‌های تیز کودک در حال گرفتن زیباییهای گفتار و سخنان شما یا آهنگ و بعد عاطفی آنهاست. شما به او روشی را می آموزید که به وسیله آن فکر کند و عقایدش را بیان نماید.</p>	<p>را دارند. نقش محبت بخصوص در هنگام برقراری ارتباط از اهمیت و عینیت بیشتری برخوردار می گردد.</p>	<p>اصل جامع و کلی این است که تربیت واقعی با یک کلمه که همان عشق است آغاز می شود. عشق و نشانه‌های مربوط به آن آنقدر با اهمیت است که بدون آنها یادگیری ارزشهای واقعی برای کودک در حدی بسیار پائین صورت می گیرد.</p>
<p>دایره وسیعی از لغات</p>	<p>آموزش در مورد برقراری ارتباط</p>	<p>محبت نقش اساسی در زندگی کودک دارد. در واقع به دلیل وجود محبت است که قوه درک در کودک رشد می کند و به سبب همین عشق و محبت در خانواده است که کودک رشد می کند و به بلوغ شایسته‌ای می رسد.</p>
<p>گفتار شما چگونه است؟ آیا کلمات را بدرستی ادا می کنید؟ اگر چنین نیست فرزند شما هم قادر به تکلم صحیح نخواهد بود؛ مگر اینکه شما در وهله اول کوشش آگاهانه‌ای در جهت تصحیح گفتار خودتان به خرج دهید.</p> <p>کودک باید در معرض دایره وسیعی از کلمات قرار بگیرد، چگونه؟ ابتدا بطور ساده و به وسیله صحبت کردن با کودک، در هنگامی که با او هستید. البته فقط صحبت، آن هم بطور طبیعی، معمولی و مستمر.</p> <p>در مقابل کودک احساسات خود را ابراز کنید و به او بگویید که چقدر او را دوست می دارید. او را غالباً در آغوش بگیرید و به او فرصت دهید که به خوب بودن خود پی برد. هنگامی که به سراغ کار خودتان می روید برای</p>	<p>کودک می آموزد که به والدینش اعتماد کند، بنابراین هر کلمه‌ای که والدین به زبان می آورند برایش حکم واقعیت را دارد و هیچ دلیلی برای چون و چرا وجود ندارد؛ هرچند که هنوز فاقد قدرت انجام این کار است. صدای پدر و مادر به کودک احساس آرامش می بخشد و او گفتار آنان را درک می کند.</p> <p>آیا تا به حال متوجه این مسأله شده‌اید که گفتار شما به توسط فرزندان ثبت می شود؟ او هنوز معانی بیشتر لغات را نمی داند، ولی سرعت در حال یادگیری نحوه استفاده از کلماتی است که شما در گفتار خود به کار می برید.</p> <p>کودک کلمات را ضبط می کند و در وجودش به آهنگ صدای والدین پاسخ می دهد. اینکه کلمات بیان شده شادی، امیدواری، تشویق، ناامیدی، غم یا خشم باشد، فرقی نمی کند؛ هرچه می خواهد باشد، او</p>	<p>در یک محیط گرم و مطمئن است که کودک پیشرفت می کند و در میان بازوان مادر و آغوش پدر است که احساس امنیت می کند. والدین برای کودک در حکم همه دنیا هستند. آنها تمامی نیازهای کودک را برآورده می کنند. چاره‌ساز همه ناراحتیها و برآورنده همه خواسته‌های او هستند. او را در مقابل ترسها آرامش می دهند و در یک کلام به وجود آورنده، حافظ و منبع عشق کودک به شمار می آیند.</p> <p>در یک محیط خانوادگی گرم و صمیمی است که کودکان از طریق اعتماد، تشریک مساعی و وحدت بیشترین میزان یادگیری</p>

او توضیح دهید که در حال انجام چه کاری هستید و به خاطر داشته باشید که او اعمال شما را نظاره می‌کند. از لحنی کاملاً گرم و ملایم استفاده کنید. رابطه دوستانه‌ای با او برقرار کنید، اما در عین حال حق برتری خودتان را در محبت، راهنمایی و نصیحت حفظ نمایید. با او صحبت کنید، اما نه پایین‌تر از سطح خودش.

ارتباط خود را در طول روز با کودک حفظ کنید. در باره همه چیز سخن بگویید و ارتباط خودتان را صرفاً به اصلاح گفتار کودک محدود نسازید.

حالت اصلاحگری صرف مطمئناً به ارتباط شما با فرزندتان صدمه خواهد زد، اما این فکر را هم نکنید که او هرگز نیاز به تصحیح و تأدیب ندارد. هر وقت احساس کردید که نیاز به اصلاح است باید او را تأدیب و هدایت کنید و این کار را نیز به طور جدی انجام دهید تا مؤثر واقع شود. اما بجز اینها شما مسائل دیگری هم در ارتباط با کودک خود خواهید داشت، به طوری که تأدیب جزء قابل قبولی از مجموعه ارتباطات شما با کودک خواهد شد. او بزودی خواهد آموخت که تأدیب امری طبیعی و جزء مورد نیاز زندگی است. البته این کار نباید

تشدید می‌گردد.

به کودکان گوش کردن را یاد بدهید

به صورت دلسرد کننده یا تحقیرآمیز و یا همراه با احساس درماندگی باشد، به گونه‌ای که ترس و رفتار اجتنابی را در کودک به وجود آورد.

این خیلی مهم است که مراقب طرز تلقی‌های فرزندتان باشید، زیرا امور دیگر همه به آن بستگی دارد. رفتار او باید در جهت فرمانبرداری و احساس مسئولیت مثبت رشد کند و گرنه شما سالهای سختی را در پیش‌رو خواهید داشت. عدم احساس مسئولیت کودک را به طرف سرکشی سوق می‌دهد و این تمرد و نافرمانی با افزایش سن او

مگر گوش کردن پدیده‌ای کم و بیش خود کار نیست؟ مگر صداها و اصوات در اطراف ما وجود ندارد؟ بله ما در محاصره اصوات هستیم، آنها همه جا را در برگرفته‌اند و ما آنها را می‌شنویم و به وجود آنها عادت می‌کنیم. "شنیدن" کم و بیش غیرارادی است، اما گوش دادن برخلاف شنیدن صرف، یک مهارت است. گوش دادن یک

فعل ارادی است که لازمه اش توجه آگاهانه و هشیارانه فرد می باشد. گوش دادن امری است ضروری که یادگرفته می شود و به عبارت دیگر اکتسابی است. پس شما باید اطمینان حاصل کنید که این مهارت در کودک شما در حال رشد است.

برای کسب آموزش مطلوب کودک باید از شنوایی خوبی بهره مند بوده، نسبت به شنیده هایش توجه و دقت داشته باشد. او باید بتواند تشخیص دهد که چه کاری در حال انجام است و سپس نسبت بدان واکنش نشان داده، پاسخی مناسب دهد. کودکان را طوری پرورش دهید که نسبت به صداها هشیار باشد. کودک را عادت ندهید که صرفاً دستورها را تکرار کند، گرچه باید در نظر داشته باشید که گاهی اوقات به دلایل معتبر و صحیح و بسته به عمل کودک باید این کار را انجام دهید.

به صورت درگوشی دستورهایی به کودک بدهید و او را وادار کنید که آنها را انجام دهد. این کار باعث سرگرمی او هم می شود. او را وادارید چشمهایش را ببندد و سپس از او پرسید که چه صدایی شنیده است. او را تمرین دهید که صداها را تشخیص

دهد مثل: صدای باز شدن در، گذاشتن درپوش دیگ بر روی آن، آلت موسیقی، صدای خراشیده شدن یک سطح، بازکردن پنجره، کوبیدن پا، دست زدن.

مشاهده شیوه تولید صداها

به فرزندتان کمک کنید که تولید صداها را ببیند. به او امکان دهید که در هنگام تولید صدا به لبهای شما دقت کند. مثلاً صدای "ب" را تولید کنید و همین طور صداهای "پ"، "ت"، "س" و "ک" را. خروج هوا از دهان در حین تولید این صداها برای کودک سرگرم کننده نیز هست. کودک را ترغیب کنید که وقتی شما چنین صداهایی را تولید می کنید، دستش را جلوی دهان شما بگذارد. کمی که کودک بزرگتر شد می توانید از بازی کردن با صداها استفاده کنید. به اشیای منزل که نام آنها با صداهای مختلف شروع می شود اشاره کنید و این کار را با صداهای گوناگون انجام دهید.

اطاعت از دستورها

تمرینات کلامی را بر حسب

سن کودک می توان افزایش داد. آموزش را به صورت قدم به قدم شروع کنید. کودک را وادارید به ترتیبی مانند زیر دستورهایتان را انجام دهد.

عرض اتاق را طی کند، به طرف راست بچرخد، روی صندلی قرمز بنشیند، پاهایش را به زمین بکوبد، دستهایش را خم کند و هنگامی که مشغول بازی کردن در خارج از منزل است لی لی کردن و پریدن نیز به این قبیل سرگرمیها اضافه می شود. این بازیها را می توان با انجام کارهای خانگی متنوع تر ساخت.

برای توجه خوب کودک او را ستایش کنید، او را در آغوش بگیرید و ببوسید. طوری با او رفتار کنید که از توجه و گوش دادن بیشتر لذت ببرد. لازم است دادن بیشتر لذت ببرد. لازم است وقتی که کودک مشغول بازی کردن است به او توجه داشته باشید و به او گوش بدهید، اما این امر نباید بطور تصنعی و نمایشی باشد. اطاعت از دستور یک روند یادگیری شامل گوش دادن و پاسخ دادن است که بسادگی شروع می شود و پس از آن اگر با دقت پرورش داده شود به یک خوی با ارزش تبدیل خواهد شد.